

komme til at tage fat i den Ende, tror jeg ikke vi ville kunne komme nogen Begne med at løse de sociale og økonomiske Opgaver, der ligger for og trænge mere og mere paa for at faa en Løsning. For saa vidt, altsaa Forslaget gaar ud paa at begynde med en Nedgang i Militærudgifterne, maatte jeg jo hilse det med Glæde, skønt ganske vist 250,000 Kr. er saare lidt over for et Budget paa over 20 Mill. Kr., men alligevel vilde jeg hilse det med Glæde, dersom Forslaget kun gik ud paa det. Som bekendt indeholder det jo noget ganske andet, det indeholder jo i Virkeligheden en Godkendelse af Kjøbenhavns Befæstning, af Provisoriet's Fæstning. Det er ikke med Urette, naar man har betegnet det foreliggende Forslag som en Fæstningshærløse, og saa behøver jeg slet ikke at udvikle for det høje Ting, at selv om ogsaa man hød store Beløb, en Nedgang paa flere Millioner Kroner i Militærudgifterne, vilde jeg selvfølgelig ikke være med til ved en Godkendelse af Kjøbenhavns Befæstning, at sælge min Overbevisning og sælge det, som jeg anser for vort Folks Lykke. En saadan Medjættelse spiller ingen Rolle for mig i saa Henseende. Pointet i det foreliggende Lovforslag er at Hæren omdannes saaledes, at den kan passe som Led ind i de nye Forhold, som er stiftede til Bejse ved Kjøbenhavns Befæstning, og det vil hverken jeg eller mine Meningsfæller i nogen Maade være med til. Det er det høje Ting bekendt, at vi haade her i dette og i det andet Ting pleje at lade alle mulige Sager nyde Fremme, vi modsætte os som Regel ikke Overgang til 2den eller 3dje Behandling af de forskelligste Forslag, men det vil ligeledes være det høje Ting bekendt, at Forslag, der angaa Provisoriet's Fæstning, have vi ikke i noget Tilfælde hidtil været med til at fremme selv til 2den Behandling. Vi agte at gøre lige saa i dette Tilfælde, agte at stemme mod Overgangen til 2den Behandling af det foreliggende Forslag.

Steffensen: De to ærede sidste Talere, det ærede 2det Medlem for 11te Kredts (Th. Nielsen) og det ærede 4de Medlem for 7de Kredts (Madsen-Nygaard) formaliserede sig begge over, at de havde ikke været med til at behandle dette Forslag i Udvalget, som var nedsat vedrørende Fredericia Fæstning. Deri have de to ærede Medlemmer ganske Ret, men Sagen var jo den, at det havde vist sig i Fjor, at man ikke fra den Side, hvortil de høre, var i Stand til at komme frem med noget Forslag til en Løsning af Hærløseproblemet. Under disse Forhold

var der ikke andet at gøre end at vi forsøgte os fra vor Side, og vi have da ikke troet, at der var nogen særlig Trang til at tilkalde dem, vi have ikke troet, det vilde fremme Sagen i nogen væsentlig Grad, og jeg tror, at enhver, der har hørt deres Udtalelser her i Aften, vil være enig i, at deri have vi haft Ret. Vi have gjort bedst i selv at forhandle Forslaget og se, hvad vi kunde byde dem. Der var ikke andet at gøre over for den Stilstand, der var kommen i hele denne Sag. — Det ærede Medlem, der talte sidst, klagede over, at Forslaget kom noget sent frem. Ja, det kan han i visse Maader have nogen Ret i, men det finder jo sin fuldstændige Forklaring deri, at det er kommet frem fra os, begrundet paa, hvad der skete i Finansudvalget i Fjor. Det maatte komme frem fra os, som Medlemmer af Finansudvalget, og saa kunde vi ikke gøre andet end forberede det i Forvejen, og lige saa snart vi vare konstituerede som Finansudvalg, varede det ikke længe, inden det kom frem. At der nu er kort Tid tilbage af Samlingen til at behandle det i, som det ærede Medlem mente, ja, det kan have sin Rigtighed, men det er vi ikke Skyld i, det er derimod det andet Ting Skyld i idet de sende os Finansloven herop saa sent. Var den kommen tidligere, skulde ogsaa dette Forslag være kommet tidligere, saa paa det Punkt er der ikke noget at bebrejde os. Det ærede Medlem beklagede, at de Oplysninger, der ledsagede Forslaget, vare for saa. Han tvivlede ikke om, at naar der var opgivet, at der vilde bespares omtrent 250,000 Kr. og omtrent 400,000 Djenstedage, var det økonomisk rigtig, men han ønskede dog noget mere detaljerede Oplysninger om, hvorledes man kom til disse Tal. Ja, den Oplysning tillod jeg mig at give, saaledes som jeg ansaa den for at være tilstrækkelig, i mine Udtalelser i Gaar. Naar det ærede Medlem saar læst disse efter, vil han der finde en Antydning, som jeg antager i alt Fald foreløbig vil være tilstrækkelig for ham i saa Henseende.

Det ærede Medlem spurgte endvidere, hvad Meningen var. Jeg tror, jeg udtalte mig tydelig nok i saa Henseende, og det lod til, at det ærede Medlem ogsaa var tilbøjelig til at tro, at det forholdt sig saaledes, at det var en Smødefkommen mod det andet Ting, et Skridt i Retning af en Løsning af den politiske Konflikt derved, at vi kom ud over dette vanskelige Spørgsmaal, som vi snublede over i Fjor med de omtrent 300,000 Kr., som vare os imellem. Det ærede Medlem kan ganske stole paa, at hvad jeg i saa Henseende udtalte, er fuldstændig rigtig;